

POSTANOWIENIE

22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 22 maja 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. S. i A. K.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w G.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 18 marca 2022 r., V ACa 63/22,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. zasądza od Banku Spółki Akcyjnej w W. na rzecz M. S. i A. K. po 2700 złotych kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S.A. w G. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 18 marca 2022 r., zaskarżając ten wyrok w części, tj. w zakresie pkt II. i IV., wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę powódki wносиły o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi kasacyjnej oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Bezwzględny wymóg jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. m.in. postanowienia SN: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16).

Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w oznaczonej w skardze części, ale wniósł o jego uchylenie w całości. W skardze brak zatem fundamentalnej korelacji między zakresem zaskarżenia a zakresem wniosku kasacyjnego, co musi skutkować odrzuceniem skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., a stosownie do art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

[SOP]

[ms]